

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 8 marca 2017 r.

DLI.III.6621.45.2016.KS.12
NK: 37924/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołania Prezydenta Miasta Świnoujście od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego nr 4/2016 z dnia 14 marca 2016 r., znak: AP-1.7820.104-6.2015.RŚ, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go Listopada w Świnoujściu”, sprostowanej postanowieniem Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak: AP-1.7820.104-10.2015.RŚ,

I. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 1, w wierszu od 1 do 7 licząc od dołu strony, zapis:

„zezwalam
Prezydentowi Miasta Świnoujście
ul. Wojska Polskiego 1/5
72-600 Świnoujście

na realizację inwestycji drogowej pn.:

„Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go listopada w Świnoujściu”,

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę określającą działki przeznaczone pod ww. inwestycję w całości, znajdującą się na stronach 2-3, w zakresie dotyczącym działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście (strona 2) i działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście (strona 3),
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 3, w wierszach od 17 do 20 licząc od góry strony, zapis:

„Nieruchomości lub ich części, przeznaczone pod pas drogowy dla przedmiotowej inwestycji, wyróżnione w powyższej tabeli (zaciemnione pola), nie będące własnością Prezydenta Miasta Świnoujście, stają się nimi z mocy prawa.”,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 10, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt III dotyczącego określenia linii rozgraniczających teren,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, na stronie 1, nowego zapisu:

„zezwalam Prezydentowi Miasta Świnoujście na realizację inwestycji drogowej pn.:

„Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go listopada w Świnoujściu”.

A. Określenie linii rozgraniczających teren inwestycji.

Linie rozgraniczające teren inwestycji przedstawiono – linia przerywaną koloru niebieskiego – na części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, będącego integralną częścią zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej projektu budowlanego.

Pod przedmiotową inwestycję – w ramach zajęcia stałego (projektowany pas drogowy) – przeznaczone będą zarówno działki w całości (nie wymagające podziałów), określone w niniejszym punkcie, jak i części działek (wymagające podziałów), określone w pkt B”.

- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, na stronie 3, nowego zapisu:

B. Zatwierdzenie podziału nieruchomości.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej zatwierdza się podział nieruchomości, w sposób opisany w poniższej tabeli znajdującej się w niniejszym punkcie.

Projekty podziałów poniższych nieruchomości, wraz z wykazami zmian danych ewidencyjnych, stanowią załącznik do decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

W poniższej tabeli wyróżniono (kolorem szarym) działki powstałe po podziale, które przeznaczone są pod inwestycję:

Gmina	Obręb ewidencyjny	Numer działki przed podziałem	Numery działek po podziale
Miasto Świnoujście	0005 Świnoujście	37	37/1
			37/2
			37/3
Miasto Świnoujście	0010 Świnoujście	276	276/15
			276/16

- zatwierdzenie mapy z projektem podziału działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, oraz wykazu zmian danych ewidencyjnych dotyczących ww. działki, stanowiących załączniki nr 2.1 i 2.2 do niniejszej decyzji,
- zatwierdzenie mapy z projektem podziału działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, oraz wykazu zmian danych ewidencyjnych dotyczących ww. działki, stanowiących załączniki nr 2.3 i 2.4 do niniejszej decyzji,

II. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 3, w wierszach od 12 do 13 licząc od dołu strony, zapis:

**„zezwalam na ograniczenie korzystania z nieruchomości
w celu dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu”,**

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

C. Oznaczenie nieruchomości lub ich części, według ewidencji gruntów, które staną się własnością Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, własnością Skarbu Państwa stają się nieruchomości przeznaczone pod pas drogowy dla przedmiotowej inwestycji wyróżnione w tabeli znajdującej się w pkt B niniejszej decyzji.

Własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, staną się również działki wymienione w tabeli znajdującej się w pkt A niniejszej decyzji, które zostały, przeznaczone w całości pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

D. Ustalenia dotyczące przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy innych dróg publicznych.

Działając w oparciu o art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, j ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustalam obowiązek przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz innych dróg publicznych, zezwalając jednocześnie na wykonanie tych obowiązków na działkach wskazanych w poniższej tabeli.

Stosownie do treści art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, dla realizacji obowiązków przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz innych dróg publicznych, określami ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości wymienionych w poniższej tabeli, polegające na obowiązku udostępnienia w nieograniczonym zakresie całości lub części tych nieruchomości w celu wykonania ww. robót budowlanych, których szczegółowy zakres wynika z projektu budowlanego stanowiącego integralną część decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Do ograniczeń tych mają zastosowanie przepisy art. 124 ust. 4-8 i art. 124a ustawy o gospodarce nieruchomościami, stosowane odpowiednio.”.

- III. Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 10 i 11, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt VI określającego wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„VI. Wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich:

Inwestycję zaprojektowano z uwzględnieniem wszelkich warunków i norm wynikających z art. 5 ustawy Prawo budowlane, a szczególnie zapewniających:

- dostęp do drogi publicznej,
- możliwość korzystania z urządzeń istniejącej infrastruktury technicznej,
- ochronę przed ponadnormatywnymi uciążliwościami spowodowanymi hałasem,
- ochronę przed ponadnormatywnym zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby”.

IV. Uchylam:

- arkusze nr 1/3, 2/3 i 3/3 części graficznej projektu zagospodarowania terenu, będącego elementem projektu budowlanego, który stanowi integralną część zaskarżonej decyzji,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, wierszach od 9 do 11 licząc od dołu strony, zapis:

„zatwierdzam projekt budowlany

pn.: „**Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go listopada w Świnoujściu**”

i orzekam w tym zakresie, poprzez

- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, arkuszy zamiennych nr 1/3, 2/3 i 3/3 części graficznej projektu zagospodarowania terenu, stanowiących załączniki nr 1.1, 1.2 i 1.3 do niniejszej decyzji,
- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„VII. Zatwierdzenie projekt budowlanego.

Decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej zatwierdza się projekt budowlany dla inwestycji pn.: „Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go listopada w Świnoujściu”, który stanowi jej integralną część.”

- V. Uchylam**, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 12, w wierszach od 11 do 12 licząc od dołu strony, zapis:

„4. Inwestor jest zobowiązany przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie.”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„4. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w zakresie oddawania do użytku drogi stosuje się przepisy ustawy Prawo budowlane.”.

- VI. Uchylam**, w zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 15, w wierszach od 1 do 4 licząc od dołu strony, zapis:

„4. W myśl art. 16 ust. 2 ww. ustawy niniejsza decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określa 120-dniowy termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, od dnia gdy decyzja stanie się ostateczna”,

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, na stronie 10, o nowej treści pkt III:

„III. Określenie terminu wydania nieruchomości.

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.”.

- VII. Uchylam**, w zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 14, w wierszach od 1 do 3 licząc od dołu strony, zapis:

„Załączniki:

- 1. Projekt budowlany (2 egz.)**
- 2. Projekt podziału (2 egz.)”**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Załącznik:

1. Projekt budowlany (2 egz.)”.

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 9 grudnia 2015 r. Prezydent Miasta Świnoujście, reprezentowany przez Pana Ryszarda Kowalskiego, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go Listopada w Świnoujściu”.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 14 marca 2016 r. decyzję nr 4/2016, znak: AP-1.7820.104-6.2015.RŚ, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa ul. Grunwaldzkiej od granicy Państwa do skrzyżowania z ul. 11-go Listopada w Świnoujściu”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego”.

Decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego została sprostowana postanowieniem Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak: AP.1.7820.104-10.2015.RŚ.

Od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł inwestor.

W odwołaniu z dnia 23 marca 2016 r. [nadany w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, ze zm.) w dniu 24 marca 2016 r.], inwestor zaskarżył decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego w części dotyczącej określenia warunków realizacji inwestycji, zawartych na stronie 12 ww. rozstrzygnięcia, w brzmieniu: „4. Inwestor jest zobowiązany przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie”.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, iż obiekt budowlany, dla którego wydana została decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego, jest drogą (ulicą) i jako taki zaliczany jest do XXV kategorii obiektów budowlanych określonych w załączniku Nr 1 do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane”.

Inwestor podniósł, iż z treści art. 55 ust. 1 ustawy Prawo budowlane wynika wprost, że dla tej kategorii obiektów budowlanych nie stawia się wymogu uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie. Ponadto, droga ta (ul. Grunwaldzka), jak wskazał inwestor, jest obiektem istniejącym i użytkowanym, zaś zakres robót dotyczy jej przebudowy z poszerzeniem pasa drogowego w miejscach niezbędnych. Skarżący podkreślił, iż nie jest budowany żaden nowy odcinek drogi, a jej zamknięcie dla ruchu w celu oczekiwania na uzyskanie pozwolenia na użytkowanie byłoby niezasadne.

Odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania

przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego organ odwoławczy rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* oraz rozpatrzył zarzut podniesiony w odwołaniu.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* uzyskał opinię Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 24 lipca 2014 r., znak: WZS-IX.7820.33.2014.Ara.

Brak opinii właściwego miejscowo zarządu powiatu wynika z faktu, iż planowana inwestycja zlokalizowana jest na terenie Miasta Świnoujście, które zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595, z późn. zm.) posiada status miasta na prawach powiatu, a funkcje zarządu powiatu wykonuje prezydent (art. 92 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy). W niniejszej sprawie zaś, *inwestor* zwrócił się do Prezydenta Miasta Świnoujście o wydanie opinii do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Niewydanie opinii przez Prezydenta Miasta Świnoujście w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o jej wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:2500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Prezydenta Miasta Świnoujście z dnia 9 lutego 2015 r., znak: WOS.6220.5.6.2014.2015.BZ, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pn. „Przebudowa ul. Grunwaldzkiej na odcinku od granicy Państwa do ul. 11-go Listopada w Świnoujściu”, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”,
- decyzją Starosty Polickiego z dnia 8 października 2014 r., znak: SR.6341.42.2014.BW, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, iż spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane*, oraz rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 18 lipca 2014 r., znak: GPG I-074/21/2/14,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie, wyrażoną w postanowieniu z dnia 29 września 2014 r., znak: NO-5026-8-3/2014/jw,

- Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 18 lipca 2014 r., znak: ZN.5142.231.2014.W.

Niewydanie opinii przez Ministra Zdrowia w terminie 30 dni od dnia zwrócenia się o jej wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11d ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza terenami górnictwami, nie znajduje się w obszarze gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, ani nie jest wykonywana w obszarze linii kolejowej co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie właściwego organu nadzoru górnictwa, dyrektora właściwej regionalnej dysekcji Lasów Państwowych lub właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej.

Do wniosku *inwestor* dołączył również, wymagane przepisami odrębnymi, akty administracyjne:

- *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- ww. *decyzję* Starosty Polickiego z dnia 8 października 2014 r., znak: SR.6341.42.2014.BW, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Zachodniopomorskiego postępowanie w sprawie wydania *decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia* i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Zachodniopomorski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Zachodniopomorski, pismem z dnia 14 stycznia 2016 r., znak: AP-1.7820.104-2.2015.RŚ, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie wydania *decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji*.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie w dniach od 29 stycznia do 15 lutego 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 11 lutego 2016 r.,
- w Urzędzie Miasta Świnoujście w dniach od 5 do 19 lutego 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 5 lutego 2016 r.,
- w prasie lokalnej – szczecińskie wydanie „Gazety Wyborczej” z dnia 3 lutego 2016 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 14 marca 2016 r. *decyzję nr 4/2016*, znak: AP-1.7820.104-6.2015.RŚ, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Zachodniopomorski doręczył ww. *decyzję* wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędzie gminy właściwym ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie w dniach od 16 do 31 marca 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 17 marca 2016 r.,
- w Urzędzie Miasta Świnoujście w dniach od 21 marca do 5 kwietnia 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 21 marca 2016 r.,
- w prasie lokalnej – „Rzeczpospolita” z dnia 21 marca 2016 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji również w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak: AP.1.7820.104-10.2015.RŚ, organ I instancji sprostował *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga jednak dokonania korekty merytoryczno – reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż Wojewoda Zachodniopomorski błędnie orzekł o przejściu własności nieruchomości niezbędnych do realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej z mocy prawa na rzecz Prezydenta Miasta Świnoujście.

Zauważyć należy, iż przedmiotowa inwestycja drogowa dotyczy rozbudowy drogi krajowej nr 93 i jest w całości realizowana na terenie miasta na prawach powiatu. Stosownie do art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej* stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych.

Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1440, z późn. zm.) w art. 19 ust. 5 stanowi, że w granicach miasta na prawach powiatu zarządcą dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta. Natomiast zgodnie z art. 2a ust. 1 i 2 ww. ustawy, drogi krajowe są własnością Skarbu Państwa, a drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy. Skutkiem tego, własność nieruchomości niezbędnych do realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej powinna przejść z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa, a nie – jak błędnie orzekł Wojewoda Zachodniopomorski – na rzecz Prezydenta Miasta Świnoujście.

Niezależnie od powyższego uchybienia, Wojewoda Zachodniopomorski również nieprecyzyjnie wskazał nieruchomości lub ich części, które błędnie miały stać się własnością Prezydenta Miasta Świnoujście z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Natomiast organ pierwszej instancji, na stronie 3 zaskarżonej decyzji, wskazał jedynie, że nieruchomości lub ich części, przeznaczone pod pas drogowy dla przedmiotowej inwestycji, wyróżnione w tabeli, nie będące własnością Prezydenta Miasta Świnoujście, stają się nimi z mocy prawa. Za niewystarczający należy uznać ww. zapis *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, który o jednym z ważniejszych skutków prawnych decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej orzeka

w sposób niejednoznaczny, dorozumiany. Taki zapis sprawia, iż z lektury treści decyzji nie można uzyskać informacji, które z wymienionych w niej działek, objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stają się z dniem, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, własnością Prezydenta Miasta Świnoujście, niezależnie od faktu, iż samo wskazanie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego o przejściu z mocy prawa własności nieruchomości na ten podmiot było już błędne.

Analizując następnie akta sprawy zakończone wydaniem *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* stwierdzić należy, iż na gruncie *specustawy drogowej* linie rozgraniczające teren inwestycji powinny obejmować teren, który przeznaczony jest pod pas drogowy projektowanej drogi. Zakres zajęcia tego terenu wynika z kolei z projektu budowlanego, który jest niezbędnym elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a następnie stanowi integralną część tej decyzji, jako jeden z załączników.

Stosownie do ww. art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych. Powyższy skutek nie następuje jedynie w sytuacji, gdy dany podmiot, tj. Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego jest już właścicielem nieruchomości, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*. W przeciwnym razie koniecznym jest określenie zakresu terytorialnego przedsięwzięcia poprzez objęcie liniami rozgraniczającymi niezbędnej części nieruchomości, która nie stanowi własności Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, oraz dokonanie jej podziału, zgodnie z art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Zatwierdzenie podziałów nieruchomości decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydawaną na podstawie *specustawy drogowej*, jest uzależnione od woli inwestora jedynie o tyle, o ile inwestor w składanym wniosku decyduje o przebiegu drogi poprzez wskazanie terenu niezbędnego dla realizacji inwestycji poprzez przedłożenie mapy, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*. Liniami rozgraniczającymi teren inwestycji objąć można jedynie teren niezbędny dla realizacji planowanej inwestycji drogowej, który stanowić będzie pas drogowy.

Zgodnie z wnioskiem inwestora działka nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, i działka nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, zostały w całości przeznaczone pod przedmiotową inwestycję drogową. Z projektu budowlanego zatwierdzonego *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego* wynikało jednak, iż przedmiotowe zamierzenie drogowe obejmuje jedynie części tych działek. Powyższego faktu nie odzwierciedlały ani rozstrzygnięcie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, ani też linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji, opisane w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, będącego częścią projektu budowlanego zatwierdzonego *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Linie rozgraniczające teren inwestycji mogą obejmować jedynie teren niezbędny do realizacji ww. inwestycji drogowej. Stwierdzić należy, iż na części graficznej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącej część projektu budowlanego, linią przerywaną koloru niebieskiego oznaczona została linia rozgraniczająca teren przedmiotowej inwestycji drogowej, linią ciągłą koloru czarnego „Koniec Etapu I” oraz „Początek Etapu II” planowanego przedsięwzięcia, zaś linią ciągłą koloru czerwonego „Koniec Zakresu Decyzji ZRID”.

W zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał, iż działka nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, stanowi własność Gminy Miasta Świnoujście i przeznaczona jest do przejęcia w całości na potrzeby realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. Tymczasem z dokonanej analizy ww. mapy stanowiącej część graficzną projektu zagospodarowania terenu wynika, że jedynie część działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, objęta jest przedmiotową inwestycją, na co wskazuje ww. linia ciągła koloru czarnego „przecinająca” ww. działkę w dwóch miejscach.

Również w odniesieniu do działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, w zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał, iż działka ta stanowi własność Gminy Miasta Świnoujście i przeznaczona jest do przejęcia w całości na potrzeby realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. Tymczasem z dokonanej analizy ww. mapy stanowiącej część graficzną projektu zagospodarowania terenu wynika, że jedynie część działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, objęta jest przedmiotową inwestycją, na co wskazuje ww. linia ciągła koloru czerwonego oznaczająca „Koniec Zakresu Decyzji ZRID”.

Wrysowanie linii rozgraniczających teren „przecinających” działkę nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, w miejscach określonych jako „Koniec Etapu I” i „Początek Etapu II”, jak również wrysowanie linii rozgraniczających teren „przecinających” działkę nr 276 z obrębu 0010 Świnoujście, w miejscu oznaczonym jako „Koniec Zakresu Decyzji ZRID”, oraz dokonanie ich podziału zgodnie z tymi liniami, jest konieczne z uwagi na skutki wynikające z art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*. Skarb Państwa nie może stać się z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, właścicielem całych działek nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście i nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, gdyż jedynie ich część, jako niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych w ramach realizacji ww. inwestycji, powinna znajdować się w liniach rozgraniczających teren inwestycji.

Konsekwencją powyższego stanowiska było pismo Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 20 lipca 2016 r., znak: DLI.III.6621.45.2016.KS.8, w którym *inwestor* został wezwany do przedłożenia, w odpowiedniej ilości egzemplarzy, dokumentacji mapowej i projektowej, uwzględniającej konieczność wyeliminowania wskazanych powyżej uchybień.

Przy piśmie z dnia 17 lutego 2017 r., znak: DIM/MJ/09/02/2017, *inwestor* przesłał żądane dokumenty.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* wskazać należy, iż zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i g *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu oraz obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych. Zgodnie zaś z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i, j *specustawy drogowej*, decyzja może zawierać określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków oraz zezwolenie na ich wykonanie. Powyższy przepis w sposób jasny i czytelny określa katalog sytuacji, w których może zostać ustanowione ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości.

Wojewoda Zachodniopomorski na stronie 3 zaskarżonego rozstrzygnięcia zezwolił „na ograniczenie korzystania z nieruchomości w celu dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu”. W tym miejscu wskazać jednak należy, iż powyższy zwrot jest niepełny, bowiem zezwolenie na wykonanie obowiązków dotyczących przebudowy innych dróg publicznych lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu jest konsekwencją określenia takich obowiązków, czego organ I instancji nie uczynił.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *specustawy drogowej*, konsekwencją określenia ww. obowiązków jest również określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków. Zauważyć bowiem należy, iż dla zrealizowania ww. obowiązków w zakresie powiązania z nimi nowoprojektowanej drogi publicznej organ orzekający zobowiązany jest do ustalenia tych ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, które okażą się konieczne do zajęcia dla zrealizowania inwestycji.

Konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska oraz wskazanych działań są – dokonane na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* – zmiany, szczegółowo określone w punktach I, II i IV niniejszej decyzji.

W pkt I niniejszej decyzji organ odwoławczy dokonał korekty *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* w zakresie dotyczącym działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście, i działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście, zatwierdzając podział tych działek, w zakresie niezbędnym dla realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. W tym samym punkcie, Minister Infrastruktury i Budownictwa zatwierdził mapy z projektami podziału ww. działek, wraz z wykazami zmian danych ewidencyjnych, jako załączniki nr 2.1, 2.2, 2.3 i 2.4 do niniejszej decyzji.

W pkt II niniejszej decyzji organ odwoławczy wprowadził zmiany w zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* czyniące zadość obowiązkowi określonemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*, w zakresie precyzyjnego wymienienia działek, które staną się własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stanie się ostateczna, a nie jak do tej pory było błędnie wskazane – własnością Prezydenta Miasta Świnoujście.

Ponadto, dokonane przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa (również w pkt II niniejszej decyzji) korekty w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* czynią zadość obowiązkowi określonemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, i, j *specustawy drogowej*.

Konsekwencją korekt, o których mowa była do tej pory, jest również zmiana niektórych załączników do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*. Zmiana ta została szczegółowo określona w pkt IV niniejszej decyzji.

Analizując zaskarżoną decyzję pod kątem spełnienia wymagań dotyczących uzasadnionych interesów osób trzecich, organ odwoławczy stwierdził, iż brak jest w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* elementu określonego w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej*. Zauważyć bowiem należy, iż pkt VI zaskarżonej decyzji, w brzmieniu określonym przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, nie zawierał informacji odnośnie ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, o których to interesach mowa jest w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej*.

W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej organ administracji zobowiązany jest do uwzględnienia przesłanki wymienionej w art. 5 *ustawy Prawo budowlane*. Dotyczy to szczególnie przesłanki w postaci ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Zasada ochrony interesu prawnego osób trzecich znajduje konkretyzację w art. 5 ust.1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z ww. artykułem „obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy (...) projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, (...) zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej”.

Wojewoda Zachodniopomorski, mając na uwadze wyrażoną w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* potrzebę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, zawarł w pkt VI na stronach 10 i 11 zaskarżonej decyzji wyłącznie informację dotyczącą procedury odszkodowawczej za nieruchomości objęte zakresem przedmiotowej inwestycji drogowej. Tym samym organ I instancji, określając w ww. sposób granice ochrony interesu osób trzecich, nie zawarł wymogów wynikających z dyspozycji art. 5 *ustawy Prawo budowlane*.

Mając na uwadze powyższe, organ odwoławczy wprowadził do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* zmiany uwzględniające dyspozycję przepisu art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* oraz warunki wynikające z art. 5 *ustawy Prawo budowlane*. Tej zmianie Minister Infrastruktury i Budownictwa dał wyraz w pkt III niniejszej decyzji.

Ponadto analizując *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji w sposób błędny określa termin wydania nieruchomości.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określa termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, który nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Organ I instancji zamieścił w zaskarżonym rozstrzygnięciu zapis określający termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, jednakże zawarł go nie w osnowie decyzji, ale w jej pouczeniu. Należy zauważyć, iż zawarcie powyższego zapisu w decyzji oraz nazwanie go „pouczeniem” jest niewłaściwe. Zgodnie bowiem z doktryną prawa administracyjnego, pouczenie decyzji, zwane również „klauzulą odwoławczą”, służy określeniu charakteru decyzji, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie decyzji organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej decyzji oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia.

Przede wszystkim jednak określenie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego terminu jest wadliwe. Z analizy zawartego na stronie 15 zaskarżonej decyzji zapisu określającego termin wydania nieruchomości wynika bowiem, że nie wskazuje on konkretnego terminu wydania tych nieruchomości, a jedynie okres, w jakim nieruchomości mają zostać wydane, określony na 120 dni, co należy niewątpliwie uznać za określenie błędne, naruszające zasadę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Z powyższego zapisu decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania. Taki zapis w sposób oczywisty narusza postanowienia art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, gdyż wydanie nieruchomości może nastąpić najwcześniej w 120 dniu od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

W związku z powyższym, Minister Infrastruktury i Budownictwa wprowadził do zaskarżonej decyzji zapisy prawidłowo określające termin wydania nieruchomości objętych zakresem tej decyzji, co znalazło swoje odzwierciedlenie w pkt VI niniejszej decyzji.

Dodatkowo, zauważyć należy, iż na stronie 14 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* organ I instancji jako załączniki do ww. rozstrzygnięcia wskazał projekt budowlany i projekty podziału. Jednakże w zaskarżonej decyzji Wojewoda Zachodniopomorski nie zatwierdził podziałów nieruchomości, a co za tym idzie, nie mógł wskazać jako załączników do decyzji map z projektami podziałów nieruchomości. W *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* wymieniono bowiem jedynie działki do przejęcia w całości pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Dlatego też, za błędne należy uznać wskazanie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego projektów podziałów jako załączników do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

W konsekwencji, w pkt VII niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury i Budownictwa dokonał zmiany zapisu znajdującego się na stronie 14 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, eliminując stwierdzone powyżej nieprawidłowości.

Podkreślić również należy, iż dokonane przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmiany *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* wprowadzają ład w przedmiotowym zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, czyniąc je zdecydowanie bardziej czytelnym.

Odnosząc się do odwołania *inwestora*, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdza, co następuje.

Za zasadny należy uznać zarzut, iż organ I instancji w pkt 4 na stronie 12 zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* błędnie zobowiązał *inwestora* do uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie przed przystąpieniem do użytkowania.

Jak wskazano w art. 32 ust. 1 *specustawy drogowej*, do oddawania do użytkowania drogi stosuje się przepisy *ustawy Prawo budowlane*.

Oddanie drogi do użytkowania może nastąpić albo w trybie skutecznego zawiadomienia właściwego organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy na podstawie art. 54 *ustawy Prawo budowlane*, albo w trybie uzyskania ostatecznej decyzji administracyjnej o pozwoleniu na użytkowanie na podstawie art. 55 *ustawy Prawo budowlane*.

Zgodnie z *ustawą Prawo budowlane*, uzyskanie pozwolenia na użytkowanie konieczne jest m.in. w przypadku, w którym obiekt budowlany jest zaliczany do kategorii V, IX-XVIII, XX, XXII, XXIV, XXVII-XXX. Jak wynika z załącznika do *ustawy Prawo budowlane*, który wymienia obiekty należące do poszczególnych kategorii, drogi należą do kategorii XXV, a zatem oddanie ich do użytkowania zgodnie z prawem wymagać będzie od inwestora zawiadomienia o zakończeniu budowy, a nie złożenia wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1 pkt 3 *ustawy Prawo budowlane*. Do użytkowania drogi w trybie zawiadomienia o zakończeniu budowy można co do zasady przystąpić, jeżeli organ nadzoru budowlanego, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji (art. 54 *ustawy Prawo budowlane*) [por. Maksymilian Cherka, Komentarz do art. 32 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, Lex].

Jednocześnie zauważyć należy, iż co prawda obiekt budowlany kategorii XXV (a tak została zakwalifikowana inwestycja) nie wymaga uzyskania pozwolenia na użytkowanie na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, jednak jeśli przystąpienie do użytkowania ma nastąpić przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych, to wymóg taki statuuje norma zawarta w art. 55 ust. 1 pkt 3 *ustawy Prawo budowlane* (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 2231/12, Lex nr 1514091).

Zatem błędne jest kategoryczne stwierdzenie Wojewody Zachodniopomorskiego zawarte w pkt 4 zaskarżonej decyzji, iż *inwestor* jest zobowiązany przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie.

W związku w powyższym – w pkt V niniejszej decyzji – Minister Infrastruktury i Budownictwa uchylił błędny zapis znajdujący się w pkt 4 na stronie 12 zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* i orzekł w tym zakresie co do istoty, poprzez wskazanie, iż w zakresie oddawania do użytku drogi stosuje się przepisy *ustawy Prawo budowlane*.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej*, oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I-VII niniejszej decyzji.

Podsumowując, Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją – nie naruszają prawa, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

- Nr 1.1 - 1.3** - arkusze zamienne nr 1.1, 1.2 i 1.3, części graficznej projektu zagospodarowania terenu,
- Nr 2.1** - mapa z projektem podziału działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście,
- Nr 2.2** - wykaz zmian danych ewidencyjnych dotyczący działki nr 37, z obrębu 0005 Świnoujście,
- Nr 2.3** - mapa z projektem podziału działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście,
- Nr 2.4** - wykaz zmian danych ewidencyjnych dotyczący działki nr 276, z obrębu 0010 Świnoujście.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójtowicz
DYREKTOR
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Zachodniopomorski
2. Pan Ryszard Kowalski
pełnomocnik Prezydenta Miasta Świnoujście
(3 egz. decyzji, w tym 1 egz. z kompletem załączników; w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a.

Otrzymuje do wiadomości (z załącznikami nr 1.1-1.3):

1. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Świnoujścia
– wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Sąd Rejonowy w Świnoujściu
V Wydział Ksiąg Wieczystych
3. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie
Wydział Gospodarki Nieruchomościami
- ④ 4. Urząd Miasta Świnoujście.

